

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za en mesec 1 gid. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za en mesec 1 gid. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid. 30 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) prejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, L., 17.

Izhaja vsak dan, izvemai nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 3.

V Ljubljani, v sredo 4. januarija 1893.

Letnik XXI.

Vabilo na redni občni zbor

Katol.-polit. društva v Ljubljani

v nedeljo, dné 8. t. m. ob 11. uri dopoldne
v rokodelskem domu, Poljske ulice št. 10.

Dnevni red:

1. Nagovor predsednikov.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Volitev odbora in dveh računskih preglednikov.
5. Slučajni nasveti.

Odbor
Katol.-političnega društva
v Ljubljani.

Neumestna razburjenost.

Iz Celovca, dne 26. dec.
(Konec.)

Prav v svetli luči svoje uprav nemške modrosti pokazal se je učeni naš „kronjurist“, trdeč, „da se ne sme ozirati na določbe člena XIX., kakor uče avtoritete v državnopravnih vprašanjih, mej drugimi prof. Punčart, Unger in Exner, ki pravijo, da oni člen v našem slučaju (!) ne velja (!), ker določuje le splošno, in treba še posebnih postav (!), ki določijo, kako se naj izvaja ona postava!!!“

Ne vem, je li vzal si učeni doktor na to svojo „Kraftleistung“ kak — patent: vredna ga je vsakako! In — nota bene. — tako govori o osnovnih postavah ustavoverni o dvetnik!

Konečno je nasvetoval pl. H. bobnečo resolucijo, katere kratka smisel je: da se celovski magistrat hkratu ne podá vladnim naredbam! No, — bomo videli!

Ta glas celovških mestnih očetov ni ostal glas upijočega v puščavi; najprej oglasil se je robati vodja nemških nacionalcev v državnem zboru, dr. Steinwender, ter stavil svoj znani „nujni“ predlog. Te „nujnosti“ pa ni znal temeljiteje dokazati, nego s prav surovim in brdavsavskim udrihanjem po slovenskih „Hetzpaffen und Winkelschreiber“. dasi na prvi hip spoznal, da govornik pripada slavnim nositeljem blažene nemške kulture na iztok in jug! — Kakor dr. pl. Hibler v Celovcu, osmešil se je dr. Steinwender na Dunaju z nesmiselno trditvijo, da član XIX. nima veljave za Celovec, da so sploh osnovne postavbe „läppisch“ itd. Če bi šlo po modrih in pravičnih glavah teh visokih Nemcev, ki vidijo blagor Avstriji in človeštvu le pod prusko piklavbo, potem veljajo sploh le postavbe, ki jedino Nemcem priznavajo pravico do obstanka in ki Slovanom strogo zapovedujejo, naj bodo na veke slepi in poslušni sluge nemškemu molohu. Ker je dr. Steinwender, „dieser superkluge Gimnasial-Professor mit seiner übergeschnappten Professorenweisheit“, kakor ga nazivlja ne baš laskavo beljaška „D. Allg. Ztg.“, s svojim „nujnim“ predlogom sijajno pozebel, sprožil je o celovski zadevi še vitez Rainer gostobesedno interpelacijo, da vsaj tako opomore p. i. mestnim očetom iz škripcev.

„Freie Stimmen“ so pisale, ko se je razglasila ona jekovna naredba, da „lammfromme, gutmüthige Bürgerschaft“ celovška slahka še ni bila tako razjarjena, nego sedaj. No, mislili smo si, to zná postati še lepo! — Toda stvar nikdar ni bila tako nevarna, nego se je videlo na prvi hip, in „Freie Stimmen“ so se zopet enkrat pošteno — vrezale! O tem nas je uveril shod tukajšnjega „Deutscher Verein“ dné 22. p. m. Namen društvu, ki večidel leta prespi v „dolce far niente“, je: tirati odločno nemško politiko in zlasti Slovincem ob vsaki priliki pokazati nemške zobe. Tudi ta shod se je sklical,

da svečano protestuje zoper vladno naredba ter jeden pot za vselej konstatuje, da je Celovec nemško mesto!

A nemški kolovodje sklepajo in sklicujejo shode, „lammfromme“ Celovčani pa jih — puščajo na cedilu! Ker je šlo zoper „nebodijihtreba-bindišarje“, ker so po „Freie Stimmen“ meščani bili tako razvneti, ker je bilo treba rešiti Celovcu nemško lice, mislili smo si, da bodo kar vrela na zbirališče, da se bode tam kar trlo „globoko užaljenih“ celovških „spiesbürgerjev“. Toda o vsem tem ni duha ne sluha! Zato „Freie Stimmen“ bridko tožijo čez malomarne Celovčane, ki povsod radi in glasno politizujejo, samo ne tam, kjer bi bilo treba!

Zbralo se je — sledimo poročilu omenjenega lista — v mali dvorani hôtela „Sandwirth“ par „tucatov“ nemških „gfrettbürderjev“ namesto par stotin! In še ti „tucati“ so v slabo zakurjeni dvorani zmrzovali; po tem soditi, ostalo je i navdušenje preej pod ničlo, ter ni moglo ogreti zbranih jadicavskih rešiteljev nemštva. Neizogibni dr. Luggin jaidikoval je čez nejasni politični položaj, dr. J. pl. Hibler pa je zopet pogrel prav ono kašo, katero je že dné 13. decembra prežvekoval mestnim očetom. Novega ni nič povedal, in tudi „Freie Stimmen“ njegovega govora omenjajo le v par suboparnih vrsticah. Mestnemu odboru izrekla se je zahvala, da se tako „moško“ kuja vladi! —

To kratek popis vsega odpora. In čemu je nastal ves ta vik in krik? Ker je vlada izvedla jasno določbo zakona, ki bi se imel tudi brez tega izpolnovati! In ti ljudje, ki sedaj toliko kričé, vpijejo ob vsaki priliki: „Mir, mir!“ češ, da ga jim Slovinci kalimo! Bes čudna logika to! — rj-

Sprava na Hrvatskem.

Iz Zagreba, 1. jan.

Kar so domoljubi hrvatski že zdavnej želeli, izpolnilo se je o novem letu, naši opoziciji ste se namreč zjedini. Ves hrvatski narod pozdravlja ta dogodjaj, kajti uverjen je, da mu je mogoče le v

LISTEK

Gozdarjev sin.

(Povest iz domačega življenja. — Spisal F. S. F.)

(Dalje.)

Nazadnje jo postal Surga toliko glasan, da je prepil pogovore ostalih pivcev, kateri so potihnili ter jeli njega poslušati.

„No, ali me bodeš poslušal ali ne?“ vprašal je Surga Janeza.

Ta je bil naslonjen na mizo, podpiral je s komolecem glavo, ter zamišljeno zrl v črn, lesen strop.

Odgovoril mu je kratko: „Bom.“

„Kaj bodeš ubogal tega šušmarja?“ vpraša začudeno Dolenčev Peter Janeza. „Ali ti je spet o vojski kvasil in raztvezal svoje modrnije, ter ti nasul ušesa, da ti lahko glavo zmeša.“

„Kaj, ti boš meni rekel šušmar, pa ti, da jaz ljudem glave mešam, zgaga, potepena ti, ki ne veš . . .“

Cel kup zabavljanja, zmerjanja in hudega krega bi bil sledil, da ga ni Janez ustavil ter mu rekel:

„Povej jim rajši, kaj da sva se zmenila, da ne bodo mislili, da sva prazne maroje uganjala!“

„Kaj jim bom pravil, tepcem nerodnim, ker nima nobeden nič srca. Le škoda, da nosijo hlače, pa se bodo pustili povezati beričem, da jih poženo na Laško, kjer jih bodo postrelili vse. A tebe, Janez, pa ne bodo, če me boš ubogal, ter šel v Štajerje, kakor sem ti rekel. Toda molči kot zid o tem!“

„Kaj, na Štajersko se pojdeš skrivat, ali res?“ vprašalo jih je več za jedno.

„Na Štajersko pojde, da boste vedeli, prav na Štajersko, jaz bom pa z njim šel. Seveda, ker ima pamet. Janez bo gori denarje delal, dobro jedel in pil, vas bodo pa Lahoni pobijali. Pa naj vas le, saj ste za nič, če se jim ne morete ustaviti, za nič, da veste, pod milim Bogom, vsi ste strahopetci!“

„Kaj nas boš zmerjal, hlače biriške ti,“ zavrnil ga je Dolenčev Peter. „Za toliko je vsak, kot tri Surge, ko te ni družega, kot namazan dolg jezik do peta, žaba ti ropo-tava! Pa če grejo vsi, tako jaz vem, da ne.“

„O kaj pa! Stari bo plačal za te, kar bodo hoteli, če prav nisi vreden pet funtov kamenja. Pa le čakaj! Če jim ne pojdeš nasproti, pridejo te pa Lahoni na dom obiskat. Tedaj ti bo pa druga pela. Midva se bova pa smejala z Janezom, kaj ne, in

pila tako-le vince . . .“, in izvrnil je polni kozarec vase.

„Pa divje koze in jelene bodeva streljala gori! Kaj meniš, to se da kaj zaslužiti. Ha, ha, te-le brleze bo pa Lah pestil . . . o tra-lom . . .“

Pošteno ni mogel več govoriti. Preveč se ga je navlekel. Vstal je od mize, kolovratil tje proti peči in hripavo pel, po nemško menda:

„Hitih Got, lofnol
Menča sont iberol . . .“

Potem se je pa vsedel poleg Kokrčana, ki je poznal njegove slabosti ter mu naredil prostor, da se je zleknil po klopi. Kmalu je trdo zaspal.

Tudi fantje so zvrkli skupaj, plačali in odri-nili. Po ulicah so pa peli tisto narodno:

„Tam za laškim gričem . . .“

Janez se je, prišedši domov, zaril v slamo, kjer je navadno spal, kadar je malo pozno prikolovratil domov. Dolgo ni mogel zatisniti očij. Premišljeval je svoj sklep. Zdelo se mu je, da sta jo izvrstno pogodila s Surgo. Samo, kaj doma porekó, to ga je malo skrbelo. E, bo že kako. Saj nisem več otrok, dejal je sam pri sebi in se obrnil v slami. Kmalu je bilo čuti močno hreščanje raz slamo — Janez je trdo spal.

(Dalje sledi.)

slogi odbijati vedno hujše napade na njegovo samostalnost. Ideja Starčevićeva je ostala tudi še zanaprej merodajna zjedinjeni opoziciji, in to je neodvisnost Hrvatske od Madjarov. O načinu, kako bi se mogla ona doseči, ste se dozdej borili obe stranki pod svojo zastavo, od zdaj pa ne bode samo slij obema eden, nego po mogočnosti tudi način in sredstva enaka.

Obe stranki ste se namreč zjedinili v sledečih točkah: delalo se bode za oživotvorenje hrvatskega državnega prava, za zjedinjenje in neodvisnost vseh hrvatskih dežel; potem tudi zato, da se uvedejo v Hrvatski liberalne in parlamentarne vredbe ter da se hrvatskemu jeziku zagotovi izključljiva vlast v vseh oddelkih javne uprave. Gledé vseh teh točk boste se ravnali obe stranki složno in edinstveno nasproti ostalim političnim strankam in faktorjem. Imenoval se bode eksekutiven odbor iz pojedinih članov ene in druge stranke, ki bode mogel sprejemati v novo stranko tudi take člane, kateri dozdej niso pripadali nobeni stranki. Pri nas je namreč jako mnogo poštenih domoljubov, ki so se v zadnjem času odrekli vsaki politični borbi, ker niso bili niti za neodvisno stranko, niti za Starčevićovo. Le-ti umereni domoljubi bodo se zdaj brez dvojbe priključili novi stranki zjedinjene opozicije, kajti zdaj nimajo razloga ne vstopiti zopet v bojne redove za obrambo narodne samostalnosti, ker se bode zdaj tudi način, kakor se je dozdej v Starčevićevem taboru borilo, spremenil v blažji in dostojnejši, tako da se ne bodo boljši elementi odbijali od nove stranke.

Za uspeh te nove stranke nam jamčijo imena mož, ki so prve razprave o tem sporazumu vodili. Od neodvisne stranke so sodelovali: dr. Rački, prof. Smičiklas, dr. Milan Amruš in dr. Mazura, a od stranke Starčevićeve: mestni župnik dr. Boroša, Fr. Folnegović, Evgen Kumičić in dr. Frank. Veseli nas posebno, da vidimo med temi odličnimi možmi dva duhovnika, ki gotovo ne bosta prezrla, da je treba pri nas na Hrvatskem tudi v verskem pogledu prave sloge, kajti le na temelju krščanskem bo se moglo uspešno delovati proti sedanjemu laži-liberalizmu in njegovim vredbam. Eden in drugi bosta imela velik vpliv na organe strank, namreč na „Obzor“ in na „Hrvatsko“, ter bosta morala delovati, da se oba lista vredujeta v krščansko-socialnem smislu, saj bode za to tudi gotovo večina ostalih veljavnih mož obeh strank, kolikor so nam poznati po njihovem dosedanjem delovanju. Neobhodno je potrebno pri nas, da se začne v tem smislu tudi v javnosti delovati. Saj se gosp. dr. Amruš še gotovo dobro spominja, kakšen odgovor je dobil v saboru, ko je bil še poslanec, od najvišega našega dostojanstvenika na svoj obrambeni govor za škofa Strossmayra, ko ga je bila večina saborska tako grdo napala. Mesto, da smo čuli iz ust banovih obrambo katoliškega škofa, dobili smo ravno protivni odgovor, in sicer iz one stolice, s katere so nekaj hrvatski bani živo branili z besedo sveto vero in svobodo domovine, a na bojnem polju za nji pa si zaslužili nevenljivih zaslug vkup s hrvatskim narodom. Žal nam je, da se ni obistinil glas, da misli zjedinjena opozicija izdajati samo eno glasilo za vso stranko, kajti tako bi bila sloga še tesnejša.

Obzalujemo tudi, da se ni bolje povdarjalo krščansko stališče združene nove stranke. Ali če se že tudi ni to dozdej zgodilo, naj vendar oba lista „Obzor“ in „Hrvatska“ dobro presodita, da pišeta za ogromno večino katoliškega naroda hrvatskega, pa da se je našlo pri nas v novejšem času že dosti življenj, ki so ravno naši katoliški veri protivni, in da je za nas skrajni čas, da poskrbimo za naš dobri narod tudi v tem najvažnejšem oziru. Če so Hrvati v prejšnjih hudih časih z orožjem branili svojo krščansko vero ter zato gotovo ne nezasluzeno dobili od rimskih papežev častni pridevek „antemurale christianitatis“, mislimo, da zanje zdaj ne bi bila nič manje častna naloga, da branijo isto svetinjo z umom svojim in peresom. Prenovimo se ne samo v političnem pogledu, nego tudi v verskem in na ta način bode nam prinesla prihodnost večjo srečo, nego dozdej pa tudi gotovo trajne vspehe. Naj postane Hrvatska zopet v novejšem veku „antemurale christianitatis“ seveda v duševnem smislu.

Politični pregled

V Ljubljani, 4. januarija.

Glavni predmet avstrijski notranji politiki je sestava **nove večine**. Stvar se je nekoliko zavlekla,

ker je v nedeljo grof Taaffe bil malo obolel in torej ni mogel že v ponedeljek začeti pogajanj z vodjami raznih strank. Je-li ta bolezen bila istinita, ali pa diplomatska, ne vémo. Vse je lahko mogoče, da je vsa stvar zadela že pri začetku na kako težavo in je ministerski predsednik zbolel za tako dolgo, da se težava odpravi. Pogajanja z vodjami posamičnih strank začno se bajé danes, ako ni zopet kake nove ovire. Najprej grof Taaffe sprejme viteza Javorskega, potem Plenerja, za tem grofa Hohentwarta, in nazadnje grofa Coroninija. Že ta razvrstitev daje mnogo misliti. Program novi večini je v glavnih potezah vendar tak, kakor se je poročalo po listih. Prva točka programa je priznanje dualizma, decemberske ustave in pa podpora sedanje vnanje politike. Nato se pa zahteva, da se vprašanje o verski šoli za nekaj časa odloži in ravno tako vsa narodna vprašanja potisnejo v ozadje. Zaradi teh dveh stvari utegne nekaj nemških konservativcev ostati zunaj nove večine in se bodo slovenski poslanci pomišljali, bi li vstopili v novo večino. Ministerski predsednik bi zaradi grofa Hohentwarta pač rad, da Slovenci vstopijo v novo večino, ali dovoliti Slovincem zato pa ne misli ničesa.

Pred vsem je grofu Taaffeju na tem, da v novo večino vlovi **Poljake** in **levičarje**, kajti potem si bode že spravil večino skupaj. Levičarji so sprva mislili se nekoliko obotavljati, izgovarjajoč se, da ta program jim ne ugaja. Radi bi bili še, da se precej imenuje še kak levičar ministrom in nadaljuje češko-nemška sprava. Grof Taaffe je pa program nove večine predložil v odobranje cesarju. Levica se sedaj ne bode upala kujati, da se ne zameri v višjih krogih. V drugih parlamentarnih državah bi se tako postopauje pač zdelo malo čudno, Ogrri bi celó videli v tem neopravičeno vplivanje krone na parlamentarizem. Samo v Nemčiji smo že imeli podobne slučaje. Bismarck je večkrat v težavnih trenutkih porabil cesarjev vpliv, da je dobil večino. Pri nas v Avstriji so pa tako posebne razmere. Drugod si stranke same sestavijo večino, iz katere izide vlada, pri nas je pa narobe. Sicer pa bajé levici grof Taaffe tudi v kratkem hoče ustreči z osebnimi premembami. Baron Chlumecy bode v kratkem bajé poklican v ministerstvo. Levičarji bodo imeli v novi večini največji vpliv.

To gotovo nič dobrega ne pomenja, ali zahvaliti za vse je **Mladočehi**, ki s svojo radikalno politiko ovirajo sestavo konservativne večine. Da Mladočehi popusté za nekaj časa svoje pretirane zahteve in se odrečejo lažiliberalizmu, pa bi bilo hitro vse drugače. Konservativci s Poljaki bi zopet dobili večino in levičarji bi ne imeli ničesar več govoriti. Spremembe na bolje ni pričakovati, dokler se Mladočehi ne poprimejo drugačne politike, ali pa jim narod ne odtegne zaupanja. Ob letošnjem novem letu so mladočeški časopisi že malo potrti. Povedati ne morejo, da bi bila mladočeška stranka kaj pozitivnega pridobila, zato pa zopet naglašajo, da je preprečila češko-nemško spravo. To je pa jako dvomljiva pridobitev. Za Nemce je taka sprava le tako dolgo imela kaj cene, dokler je na Dunaju odločeval konservativni in slovanski vpliv. Ko pa levičarji pridejo do večje veljave, je pa jim še ugodnejše, da se Češka še ni razdelila po narodnostih, ker bodo sedaj lahko bolj po vsem Češkem Nemci zapovedovali. Vsekako pa bodo Slovani na Moravskem in v Šleziji imeli več škode, če bodo na Dunaju odločevali levičarji, nego so si Čehi v kraljevini s preprečenjem sprave pridobili. Mladočeški vspehi so torej popolnoma negativni.

Poleg osnove nove večine po časopisih sedaj vzbujajo največ pozornosti še novoletni vsprejemi. Na **Ogerskem** je že stara navada, da ob novem letu ministerski predsednik vsprejme odposlanstvo vladne stranke in pri tej priliki razvija nekaki program za bodočo politiko. Tako je bilo tudi letos. O tem vsprejemu je že nam deloma poročal telegram, ali vendar je nam še treba nekoliko dostaviti. Jokai je v svojem nagovoru naglašal, da je cislajtanska polovica se vedno trdno držala pogodbe iz 1867 leta. Te besede pač neso bile posebno po godu dunajskim liberalnim listom, ker so poslednji čas večkrat skušali Ogrre nahujskati proti totranski državni polovici, posebno ko predsednik dr. Smolka ni pokaral kneza Schwarzenberga, ko je v zbornici nekaj kritikoval ogerske zadeve. Jokai je pa v svojem nagovoru tudi se spomnil nevolje pri dvoru zaradi nekkih dogodkov na Ogerskem. Ministerski predsednik v svojem odgovoru te stvari ni nič omenil, ker se vsekako sme zmatrati za znamenje, da se ogerski

vladi nikako še ni posrečilo, popolnoma pregnati nezaupanja dvorskih krogov proti Madjarom. Ministerski predsednik je potem se jako reško izrazil o agitacijah niže duhovščine proti vladni politiki in prav po liberalni navadi očital duhovnikom, da računajo na nevednost prebivalstva. Vidno je torej, da agitacije duhovščine že presedajo vladi. Boji se še, da bi jej utegnile omajati zaupanje prebivalstva. Te agitacije so vladi tem neprijetnejše, kar tudi večina gospodske zbornice ni za vladno politiko. Jako ostro se je minister izrekel proti težnjam nekaterih narodnostij in je žugal s izrednimi naredbami. Ta del njegovega govora, je bil seveda v prvi vrsti naperjen proti Rumunom, ki so bili toliko predrzni, da so šli na Dunaj se pritoževati proti vladi. Res da neso ničesa opravili, ali so vlado ogersko pred Evropo malo pripravili ob dobro ime. Nemadjarški narodi na Ogerskem pa imajo sedaj pričakovati novega zatiranja. Bog ve kako dolgo bode še to trpelo. Jedenkrat bode mera krivic polna in tudi madjarški mogočnosti bode konec. Prav verjetno že ni, da bi Madjari zmagali v verskih in narodnih bojih, katere so si nakopali.

Kralj **italijanski** je pri novoletnem vsprejemu deputacij zbornice in senata naglašal, da so mejnarodne razmere jako mirne, da bodo torej Italijani lahko vso svojo pozornost obračali na domače zadeve, posebno naboljšanje narodnega gospodarstva, kar je v Italiji gotovo potrebno.

Zanimivejši pa je bil vsprejem diplomatov v Bernu. Francoski zastopnik je v svojem nagovoru izrazil upanje, da se **francosko-švicarska** trgovina ne bode pretrgala, če tudi se je začela carinska borba. On se nada, se se stvari zopet ugodneje uravnajo. Zvezni svetnik Schenk je odgovoril na to precej osorno, da je jedino Francija kriva, če se ni sklenila nova trgovska pogodba. Švica je vse storila, kar jej je bilo mogoče. Stvari se poprej ne premene, da Francozi popuste svojo dosedanjo politiko. Marsikoga je ta rezki odgovor malo osupnil. V diplomatskih pogovorih se navadno take stvari lepše povedo in se ne skuša krivda zvrniti le na jedno stran. Govor je bil skoro razžaljiv za Francijo. Pri drugačnih razmerah bi dal celo povod kakemu diplomatskemu konfliktu. Sedaj se pa tega ni bati, ker ima Francija težavo s panamsko afero. Iz vsega Schenkovega govora se je videlo, kakor bi nekako preziral državo, v kateri se godé take sleparije.

V Parizu je papežev nuncij v imenu diplomatov ob novem letu pozdravil predsednika francoske republike. V nagovoru je nuncij naglašal bratstvo mej narodi in želel vse dobro Francotom, ki zavzemajo odlično mesto mej evropskimi narodi. Carnot je zahvaljujoč se za častitanje poudarjal, koliko je Francija že storila za napredek in človečanstvo in da francoski narod čisla čast, pravico in resnico ter ob novem letu zre mirno v prihodnost. Poslednje besede pač neso šle predsedniku prav od srca, ker so v resnici Francozi gotovo malokdaj bili ob novem letu v takih skrbeh, kakor letos, ko je panamski škandal vse zbegal in se anarhisti že pripravljajo za veliko vstajo.

Cerkveni letopis.

Celovška škofija. Iz Celovca, dne 2. januarija: Ravnokar izšel je „sematizem za leto 1893“, kateremu povzamemo sledeče podrobnosti:

Celovško (krško) škofijo ustanovil je dne 6. marca 1071. leta Gebhard, nadškof solnograški, z dovoljenjem papeža Aleksandra II. S prva obsegalo je samo motniško, krško in del glinske doline. Za časa cesarja Jožefa II. razširila se je z nekaterimi koroškimi deli solnograške, akvilejske, goriške in ljubljanske škofije, od dne 1. junija 1859 obsega vso Koroško.

Sedanji mil. g. knezoškof dr. J. Kahn je 60. koroški škof. Stolni prošt je preč. g. dr. Valentin Müller, 59. stolni prošt krški.

Stolni kapitelj šteje 8 pravih korarjev in 1 častnega korarja; mej njimi je 6 zlatomašnikov. Knezoškofijskih duhovnih svetovalcev je 20.

V duhovnem semenišču je 53 bogoslovcev (v IV. letu 11, v III. 12, v II. 8, v I. 22), katere poučuje 6 profesorjev (3 oo. benediktini in 3 jezuitje). Deško semenišče „Marijanum“ ima 124 gojencev.

Kolegijatni kapitelji so štirje: v Gospi Sveti, Brežah, Strasburgu in Velikoveu. Proštij nekdanjih

*) „Personalstand der Säcular- und Regular-Geistlichkeit der Diöcese Gurk in Kärnten im Jahre 1893.“ Str. 225 o 8^a.

kolegijatih kapiteljnov je 7, namreč 2 v Brežah, po 1 Podkarnosom, v Spodnjem Dravogradu, na Hribu, v Doberli Vasi in Bitinjah.

Vkupe šteje škofija 24 dekanij, ki imajo 345 župnij (77 praznih), 6 ekspozitur (5 praznih), 157 kaplanij (103 prazne), 21 beneficijev (14 praznih). — Od dekanij je 6 slovenskih, 5 slovensko-nemških in 13 nemških. V 5 slovensko-nemških dekanijah je 32 slovenskih, 35 nemških in 7 slovensko-nemških župnij.

Duhovnikov je 440, in sicer 352 svetnih duhovnikov in 88 redovnikov. Dušnih pastirjev je 328 (303 svetni duhovniki, 25 redovnikov), v drugih službah je 79 duhovnikov (16 svetnih duhovnikov in 63 redovnikov). Vpokojenih in deficitentov je 33. — Cerkva in kapelice je v škofiji vkupe 1039, vernikov 347.205 (lani 347.301).

V drugih škofijah je 12 duhovnikov. Minolo leto je umrlo 18 duhovnikov (15 svetnih in 3 redovniki), duhovno pastirstvo je nastopilo 19 novomašnikov. — Najstarejši duhovnik škofije je v. o. J. Serianz S. J. v St. Andražu, ki je bil posvečen v duhovnika leta 1828. Izmed svetnih duhovnikov sta najstarejša preč. gg. J. Rebernik in J. Rauscher, v mašnika posvečena 1830. leta. Vkupe je v škofiji 28 zlatomašnikov.

Moških samostanov je 10, in sicer oo. benediktini v St. Pavlu (37 redovnikov), benediktini od Sv. Petra v Solnogradu (3), jezuitje v St. Andražu (97), dominikanci v Brežah (10), kapucini v Celovcu (13) in Volšberku (9). Frančiškani v Beljaku (9), servitje v Lukavi (6) in Kotičah (2), usmiljeni bratje v St. Vidu (13). V navedenih samostanih je vkupe 83 konventualov, 33 klerikov, 28 novincev, 55 lajkov.

Redovnice so na 15 mestih, in sicer uršulinke v Celovcu (48), elizabetinke v Celovcu (39), dominikanke v Brežah (14), sestre nemškega reda v Brežah (22), benediktinke na Krku (11), gospe dobrega Pastirja v Kazalah pri Celovcu (14), šolske sestre v Dolah (5), St. Vidu (5), St. Pavlu (8), usmiljenke v Celovcu (8), usmiljenke v Beljaku (6), usmiljenke v Gospi Sveti (9) in Celovcu (13), hčere krščanske ljubezni v Volšberku (6), hčere božje ljubezni v St. Andražu (20), vkupe 228 redovnic.

Letošnji škofijski „šematizem“ je znatno povečan in pomnožen in navaja mnogo več podatkov, nego prejšnja leta. Hvalevredno je, da se poleg nemških imen župnij navaja tudi slovenska. Želeti bi pa bilo, da bi se isto zgodilo tudi pri podružničnih imenih. Zanimive so zgodovinske številke pri posameznih cerkvah, katere je priskrbel g. deželni arhivar A. pl. Jaksch. Tudi zunanja oblika knjige je zelo lična in dela vso čast vrli Mohorjevi tiskarni! R—n.

Iz celovške škofije. Kn. šk. celovski ordinarijat je odredil, da molitve „pro vitanda mortalitate“ ni treba več opravljati, ker je nevarnost pred kolero minula. Opravi se naj enkrat med sv. mašo molitev „pro gratiarum“ v zahvalo, da nas je Bog ohranil pred to boleznijo. Isto velja za ljubljansko škofijo. — Za kn. šk. deško semenišče „Marianum“ v Celovcu nabralo se je do konca minulega leta 54.152 gld. 56 kr. prostovoljnih darov.

V trnovski župniji v Ljubljani je bilo 192 rojenih, umrlo jih je 137, poročenih je bilo 36 parov.

Iz Kroke se nam poroča: Pri nas je bilo v minolem letu rojenih 27, poročenih 4 pare, umrlih 39, in med temi, kar je redko, dva duhovnika.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 4. januarija.

(Cesarjevo darilo.) Občini Hrenovice je presvetli cesar daroval 100 gld. za napravo gasilnega orodja.

(Neesnovani napadi.) Že v drugič je „Narod“ napal mil. g. stolnega prošta dr. L. Klofutarja zaradi njegovega ogovora pri novoletnem čestitanju pri prevz. knezoškofa ljubljanskem. „Narod“ očita mil. g. stolnemu proštu, da je imenoval „Diebe“ in „Mörder“ one slovenske duhovnike, ki in političis ne trobijo slepo v njegov rog. — Temu nasproti resnici na ljubo konstatujemo, da je mil. gospod proštrani besede našega Gospoda in Odrašenika, katere je v priliki o dobrem pastirju (Jan. 10. 8.) farizeje in pismoške voditelje judovskega ljudstva, ker so ljudstvo odvracali od njega, imenuje tatove in ubijalce. — Vsak duhovnik, ki zabranjuje izjave udanosti višjemu pastirju posrejena farizeje in pismoške ob Kristusovem času in je (duhovni) tat, ker

odvrča verne od pastirja in tedaj od Boga in je (duhovni) ubijalec, ker verne, ako ga poslušajo, zapeljuje in njih duše vodi v večno smrt. — V tem smislu so bile rabljene omenjene besede in vsak pošten človek jih bode tudi razlagal v tem smislu.

(Občni zbor katoliško-političnega društva v Ljubljani) vršil se bo v nedeljo 8. t. m. ob 11. uri dopoldne v rokodelskem domu v običajnim dnevničnim redom. Želeti je, da se občnega zbora udeleži prav mnogo članov. Dnevni red objavimo pozneje.

(Dnevni red) seji občinskega sveta ljubljanskega v četrtek 5. januarija 1893, ob 6. uri zvečer, v mestni dvorani. 1. Oznanila predsedstva. 2. Poročilo odseka za organizovanje občinskih uradov. 3. Finančnega odseka poročilo o mestnem proračunu za 1893. leto. — Tajna seja.

(Ekscelenca.) Naš rojak komtur Pöttich-Pettenegg imenovan je tajni svetnik Njih Veličanstva.

(Iz Cirknice) se nam poroča dne 2. januarija: Prvi slovenski katoliški shod je priporočil v odseku „tisek“, naj bi se po raznih farah ustanovile farne knjižnice. Ljudstvo rado bere, in prav je, da rado bere, ker s tem se obvarujejo zlasti mladi ljudje raznih nerodnosti. Oziraje se na nasvet prvega slovenskega katoliškega shoda, ustanovili smo v Cirknici farno knjižnico. Knjige so darovali premožnejši Cirkničanje (gg.: dekan Fr. Kunstel, Alf. Levičnik, Iv. Žitnik, Ant. Kravanja, Mat. Završnik, Fr. Zagerjan, Iv. Korče, Al. Pogačnik 3 gld.), za kar naj jim bode izročena najtoplejša zahvala. Da je bila knjižnica v resnici potrebna, spričuje to, da je na novega leta dan, ko se je knjižnica otvorila, prišlo knjig iskat 52 oseb. — Dne 29. decembra je, kakor ste že poročali, umrl na Rakeku nagle smrti žganjarski bratec Franc Brenčič. Izpil je menda tisti dan skoraj jeden liter žganja, potem pa šel spat v neki blev, kjer ga je kap zadela. Bil je takoj mrtev. Raztelesenje je pokazalo, da je bilo samo žganje krivo njegove smrti. Ni li prodajalec, ki je dal temu nesrečnemu toliko pijače, jednake kazni vreden, kakor zavdajalec in morilec? Država strogo nadzoruje prodajo strupov. Žganjarski strup pa kar na debelo prodajajo in vendar je ta strup mnogo več ljudij vkončal, kakor kak drugi strup.

(K smrti na vislicah) so obsodili celovški porotniki 27letno Ap. Kriegl iz bližine Volšberka, ki je dne 20. oktobra l. l. zastupila svojega moža, s katerim je bila omožena stoprav nekoliko mesecev in kateremu je dala mišnice v juho.

(Iz Celovca) z dne 2. januarija: Tukajšnjih lažiliberalcev „leibjournal“ z mnogim veseljem in razprtimi črkami trobi v svet senzačno novico, da mu je neki K. Pröllig v Berlinu poslal 82 nemških mark kot „Reichsdeutsches (!) Weihnachtsbäumchen für arme deutsche Kinder an der slovenischen (!) Sprachgrenze in Kärnten“. No, privoščimo „nemškim“ otrokom te borne marke, a čudno radovedni smo, kaj bi neki pisale iste „Freie Stimmen“, da bi nam Slovence m došel kak milodar iz inozemstva za slovenske otroke ob nemški meji??! Kak krik bi nastal po vseh nemških listih; a da naši Prusjaki dobivajo vsakojake podpore iz blaženega „reicha“, da tem vspešneje rogovilijo zoper Slovence, — „ja, Bauer, das ist was ander's!“ — Drugo polovico decembra meseca imeli smo tu hud mraz. Včeraj zvečer je začel naletavati sneg in namedlo se ga je že precej.

(Občinska volitev na Trat.) Dne 28. decembra vršila se je pri nas volitev občinskega zastopa. Županom je izvoljen občespoštovani posestnik in cerkveni ključar Gregor Jezeršek iz Gorenje Vasi. Svetovalci so izvoljeni: Andrej Šraj, Martin Brenc, posestnika v Gorenji Vasi, J. Sinkovec, posestnik in trgovec, in Jenko, posestnik iz Todraža.

(Iz Boštanj) se nam poroča: 22. decembra 1892 leta vršila se je tu lepa šolska slavnost. 200 šolskih otrok je bilo obdarjenih z obleko. To božično slavnost počastili so s svojim prihodom preč. g. župnik in predsednik krajnega šolskega sveta Ivan Lavrenčič, preč. g. župnik iz Sevnice Eduard Janžek, sevniški in domači kapelan; boštanjaska inteligenca med njimi g. Prokop Bohutinsky, oskrbuik boštanjške graščine z gospo soprogo in gđe. hčerjo, gospa nadučiteljja in drugi. Ob 2. uri popoldne zbrala se je šolska mladina v prelepo ozalšani sobi drugega razreda. Ganljivo je bilo, ko smo stopili v sobo, katero je veličastno razsvetljevalo okoli 100 sveče na bogato okinčanem božičnem drevesu. Ko so bili otroci razvrsteni, pozdravi g. nadučitelj Alojzij Račič

vse došle z jedrnatim, kratkim nagovorom. Po tem se je gđe. Frančiška Šmitik zahvaljevala vsem dobrotnikom posebno pa visokorodni gospé grofinji Kotulinsky, ki je s svojim jako obilnim darom znatno pripomogla k tej slavnosti. Gđe. Frančiška Šmitik je v svojem govoru le sebe pozabila pohvalno omeniti. Zaradi tega zahvalil se je preč. g. župnik v tehtnih besedah vsem dobrotnikom, zlasti pa osnovalateljici te lepe slavnosti gđe. učiteljici Frančiški Šmitik, ki je v popolni meri zaslužila to pohvalo. Omenil je preč. g. župnik v svojem lepem govoru še marsikaj. Jsko spodbudno je bilo zlasti, kako spretno, vsakemu učencu razumljivo je preč. g. govornik kazal mladini pot, po kateri se more najlepše hvaležno skazati svojim dobrotnikom. Razdelitev obleke, pri kateri je gđe. učiteljici pomagala gđe. Marija Bohutinsky, vršila se je po razredih. Otroci so zapuščali šolske prostore z velikim veseljem. Po razdelitvi se g. nadučitelj še enkrat prav iskreno zahvali vsem gostom, dobrotnikom in visokorodni rodbini Kotulinsky. Z veliko zadovoljnostjo in veseljem zapustili smo šolske sobe in srčno želeli dočakati še take lepe slavnosti. — Božične praznike pa nam je sladila ne samo ta slavnost, ampak še posebno lepo cerkveno petje. Dolgo, 7 mesecev smo čakali organista. Morda se je ljudstvu čudno zdelo, da ni toliko časa organista, posebno še, ki se vedno, razun nekaterih praznikov, tiho stale naše lepe in velike orgle. Ali organistov bi bili lahko dobili dovolj, ker se jih je več ponujalo. Preč. g. župnik je hotel imeti organista v pravem pomenu. Zato je rajši nekoliko počakal; kar je pa sedaj tudi dočakal in dosegel v izborni osebi g. nadučitelja Al. Račiča. Ako ravno je ljudstvo dolgo čakalo organista, je sedaj toliko bolj zadovoljno, kajti ima v resnici pevovodjo in organista, ki je znan kot strokovnjak. Ponosna sme biti boštanjaska fara na svojega župnika, ki tako vsestransko skrbi za lepoto farne cerkve. Njegovo modro občevanje, moška podjetnost, skrb in trud kaže se že v marsičem, posebno pa se še bode, ko bode dovršil, kar je pričel. Olepšava zunanje cerkve kakor tudi znotraj bode gotovo Bogu v čast in župljanom v ponos. k.

(Iz Podmelca) se nam poroča: Kakor znano, umrl je minulo leto duhoviti duhovnik in bivši spiritual v goriškem semenišču g. Červ. Duhovni njegovi sobratje so mu po trudoljubivosti podmelškega gosp. župnika J. Primšarja oskrbeli dostojen grobni spomenik. — Ob priliki skupne adventne spovedne pobožnosti opravil je č. g. grahovski vižar Moška cerkveno obletnico, katere so se udeležili vsi takrat tu bivajoči duhovniki in polno ljudstva. Takrat se je odkril tudi lični nagrobni spomenik, kateri je izvršil spretni kamenar g. Ant. Mozetič v Mirnem pri Gorici. — Vsem dobrotajm prijateljem, ki so k temu pripomogli karkoli, izreka se s tem najiskrenejša zahvala.

(Mestna hranilnica ljubljanska) izplačuje ali pripisuje narasle obresti od vlog že od novega leta sèm vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne. — Vlagateljem pa ni treba obresti vzdigovati, ali prepis istih v vložni knjižici prouzročiti, ker jih hranilnica sama v svojih knjigah pri vseh vlogah ob novem letu pripiše kapitalu, tako, da obresti neso zopet obresti. — Z računskim zaključkom izdaja mestna hranilnica ljubljanska posebni izkaz o vrednosti vsake posamične knjižice, kateri je po številkah knjižic vreden, ne obseza pa sevoda imen vlagateljev. — Iz tega izkaza se bode ob svojem času lahko vsak vlagatelj prepričal o vrednosti svoje knjižice; kdor pa to želi prej vedeti, povpraša naj ustno ali pismeno v mestni hranilnici ljubljanski.

(Svoji k svojim!) Opozorjamo svoje čitatelje na inserate domačih tvrdk O. Dolenčeve in Fr. Šupevčeve, ki izdelujete cobelno-voščene izdelke ter se odlikujete s svojo zanesljivostjo in postrežljivostjo.

(Iztrebane obveznice 4% deželnega krajskega posojila.) Zaznamek dne 2. januarija 1893. leta iztrebanih obveznic 4% deželnega krajskega posojila, kateri glavinski zneski se bodo dne 1. julija 1893 v imovinski vrednosti izplačali: à 10.000 gld. št. 65; à 5000 gld. št. 25; à 1000 gld. št. v. 276, 294, 478, 500, 518, 596, 693, 701, 755, 778, 929, 1046, 1060, 1104, 1117, 1204, 1348, 1387, 1466, 1582, 1660, 1856, 1893, 1948, 2007, 2033, 2088; à 100 gld. št. 7, 38, 56, 60, 176, 191, 210, 215, 218, 223, 234, 297, 356, 439, 474, 520, 531, 559, 681, 725, 760, 772, 778, 801, 907, 922, 975, 1027, 1201, 1304, 1349, 1365, 1389, 1463, 1490, 1512, 1565, 1612, 1617, 1682, 1685, 1692, 1716, 1790, 1794, 1805, 1837,

1860, 1910, 1921, 2025, 2069, 2147, 2158, 2324, 2485, 2460, 2496, 2520, 2600, 2603, 2607, 2697, 2768, 2789, 2850, 2881, 2894, 2897, 2937, 2940, 2961. — Zaključek in glavinska imenska vrednost: 72 komadov à 100 gld. = 7200 gld. a. v., 27 komadov à 1000 gld. = 27.000 gld. a. v., 1 komad à 5000 gld. = 5000 gld. a. v., — skupaj 49.200 gld. a. v. — Navedene obveznice, izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti, bode kranjska deželna blagsajnica v Ljubljani izplačevala omenjenega dne, držaje se dotičnih veljavnih predpisov. Dalje se še omenja, da se bodo izžrebane obveznice kakor tudi kuponi tri mesece pred zapadlim rokom izplačale proti 4% ni eskomptni pristojbini.

Društva.

(Mestna branilnica ljubljanska.) Meseca decembra preteklega leta vložilo je v mestno branilnico ljubljansko 621 strank 199.208 gld. 28 kr., vzdignilo pa 321 strank 109.715 gld. 17 kr.; 174 prosilec za posojila dovolilo se je posojil v znesku 93.330 gld.

(Klub amateufotografov v Ljubljani) je pristopil, kakor nam poroča društveno vodstvo, veliki zvezi avstrijskih in nemških amatérskih društev, katerim je namen, s pošiljanjem in zameno slik napraviti neko vez med raznimi klubi, ki naj bi seznanjala posamične člane z vspehi in delovanjem vnanjih društev in tako ogrevala ljubezen do lepe fotografске umetnosti. Na čelu zavezi stoji fotografski klub v Frankobrodu na Meni. Te dni sta došli v Ljubljano prvi dve zbirki slik, poslani od frankobrodskih in hamburških amatérjev. Zato je napravilo tukajšnje društvo amateufotografov v torek, 3. januarija, zvečer ob 8. uri, v prostorih c. kr. strokovne šole za lesno industrijo (Virantova hiša, Zvezdarske ulice, I. nadstropje), društveni večer, pri katerem so se razkazovale poslane slike. Ob enem se je vršil tedaj redni občinski zbor klubov, v katerem se je volil odbor in poročal o delovanju v minolem letu.

Telegrami.

Metlika, 4. januarija. Gospod župnik Tome danes ob 1. uri po noči mirno v Gospodu zaspal. Pogreb bode 5. januarija ob 10. uri dopoldne.

Dunaj, 3. januarija. Dne 4. t. m. povabijo se načelniki treh klubov, da pridejo k ministerskemu predsedniku, da se posvetujejo o programu nove večine.

Dunaj, 4. januarija. Opoludne je ukazal ministerski predsednik, da se hkratu sporoči načelnikom treh velikih klubov zbornice poslancev načrt programa za novo večino, katerega je sestavila vlada in v načelu odobrila cesar. Ob enem se načelniki povabijo, da pridejo k ministerskemu predsedniku na daljina posvetovala.

Dunaj, 4. januarija. Železnični promet iz Budimpešte je ustavljen. Pošte iz orientala in Ogerske so izostale.

Trst, 3. januarija. Josip vitez Peichl je nastopil svoje mesto kot navtičen ravnatelj avstrijskega Lloydja in so se mu tem porodom predstavili mornarski uradniki.

Berolin, 3. januarija. Cesar je vprejel pobočnika sultanovega, Kamphovener pašo, ki mu je izročil sultanove darove za cesarske prince.

Pariz, 3. januarija. Kakor poroča „Coecarde“, sta se ministerski predsednik Ribot in minister Bourgeois resno sprla. Bourdeau in Freycinet samo čakata priložnosti, da odstopita.

Kajiro, 3. januarija. Po poročilih iz Wadyhalfe so Sudanci v soboto zvečer napali egiptsko pokrajino Gemai, pa so jih egiptске čete zavratile.

Dražbe.

V Ilirski Bistrici: Janoz Slavčev zemljišče (2300 gld.), št. 32, v Knežaku, 9. januarija in 10. februarija. — Jan. Renkova zemljišča (6) v Premu, 20. januarija in 20. februarija.

Na Krškem: Fr. in A. Baznikova zemljišča (1160 gld. 50 kr. in 255 gld.), št. 21 v Leskoveci in št. 633 v Krškem, 11. januarija in 11. februarija.

V Ribnici: A. Rovanova zemljišče (350 gld.), št. 197 v Hribu, 27. januarija in 28. februarija.

V Vipavi: Jan. Vovkova zemljišča (1530 gld.), št. 27 v Gočah, 28. januarija in 28. februarija.

V Ložu: Jak. Kovačičevo zemljišče (2160 gld.), št. 5 v Kremencah, 1. februarija in 8. marca.

Vsebina I. zvezka:

1. Rafael Sant. Spisal dr. Francšek Lampe.
2. Venec. Posvečen blagi gospé Tereziji Samévi. — Zl. A. Medved.
3. Iz nove dóbe. Spisal Ivan Sovrán.
4. Kako se je ženil Kobaležev Matija? Vesela povest. — Spisal Podgoričan.
5. Voditelja kmetov. Črtica iz éasa kmetovskih uporov. — Spisal M. S.
6. Ljubezen domovinska. Zložil A. Medved.
7. Umetnikoma bratoma Janetu in Juriju Šubicu. Zložil A. C. Slavin.
8. Saharski prvobornilci. Spisal dr. Ign. Kotnik.
9. Imena rodbine in svaščine. Sestavil Fr. S. Lekše.
10. Iz Novega Mesta v Bosno. Piše dr. J. Mariuko.
11. Na jutrovem. Potopisne in naredopisne értice. — Spisal dr. Fr. L.
12. Slovestvo. A. Slovensko. B. Srbsko.
13. Razne stvari. — Sixe: 1. Rafael slika Boga v „Prkazni Ecehijelovi“. 2. Anzej z obrazom mladega Rafaela. 3. Podoba mladeničeva. 4. Božično kajeenje pri Slovencih. 5. Kardinal Lavignis in „beli oéetje“. 6. Deželno gledišče v Ljubljani.

Tujski no:

1. januarija. Janex Mammer, umirovljeni polkovnik, 61 let, Dunajska cesta 2, apoplexia.

2. januarija. Vincencij Čamernik, kamnoseški mojster, 51 let Parne ulice 9, otrpnjenje možgan.

V bolnišnici:

1. januarija. Franc Depelegri, delavec, 52 let, plućnica. — Jožefa Omulec, paznikova vdova, 68 let, sušica možgan.

Tuji.

2. januarija.

Pri **Maltéz**: Auer; Grünhut in Bamberg, trgovca, z Dunaja. — Bežari iz Trebnjega. — dr. Praxmarer, vladni koncipijent, iz Kočevja. — Pototschnig, konc. praktikant, iz Celja. — Liner, generalmajor, s soprogo, iz Lesece. — Janežič iz soteske.

Pri **Slonu**: Guttman, trgovec, z Dunaja. — Bettheim, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Jeločnik iz Litije. — Leder, višji nadzornik, iz Gradca. — Dobnikar z Janč. — Ogoreutz, zasebni uradnik, z Jesenic. — Sedlak, nadinženér, iz Beljaka. — Gelmayer s soprogo iz Bele Peči.

Pri **avstrijskem caru**: Polano iz Piagrama. — Moder, pék, s soprogo, iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Sumperer iz Zagreba. — Jordan, sedlar, iz Kočevja. — Lupšina, podčastnik, s soprogo, iz Gorice. — Iskra, potovalec, iz Trsta.

Pri **Jutnem kolodvoru**: Schiller, učitelj, iz Prage. — Pri **Virantu**: Grebenc, posestnik, iz Vel. Lašič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrina na 24 ur v
7. u. zjut.	728 2	-8 8	sl. svzh.	sneg	19 1
3 2. u. pop.	728 5	-5 6	"	"	sneg
9. u. zveč.	730 5	-6 6	"	"	sneg
Srednja temperatura -7 0', za 4 1' pod normalom					

Prisrčno zahvalo

izrekamo podpisani vsem za tolažeče izraze sočutja ob bolezni in smrti ter za mnogobrojno udeležbo pogreba po nepozabnem, iskreno ljubljenem rajnkem oéetu, oziroma bratu, svaku in strijcu, gospodu

Vincenciju Čamerniku kamnoseškemu mojstru in posestniku

istotako bodi iskrena zahvala darovalcem krasnih vencev, osobito telovadnemu društvu „Sokol“ za korporativno spremstvo in krasni vence in slav. pevskemu društvu „Ljubljana“ za ganljivo nagrobnico.

V Ljubljani, dné 4. januarija 1893.

19 1

Žalujóči ostali.

Svoji k svojim!

Priznано najboljšé

in najcenejšé

čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Dolenc

v Ljubljani.

2 (10-2)

Svoji k svojim!

Vsl-d došle mi brzojavke g.njenega srca naznanjam vsem prijateljem in znancem, da je danes ob 1. uri po noči vel-častiti gospod

Martin Tomec,

župnik v Suhoru,

previden s sv. zakramenti za umirsoče, v 64. letu svoje dóbe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo jutri, dné 5. januarija, ob 10. uri dopoldne v Suhoru pri Metliki.

Blagi gospod bodi priporočen v molitev in blag spomin.

R. I. P.

LJUBLJANA dné 4. januarija 1893.

Anton Žlogar, kurat, suhorski rojak.

Dunajska borza.

Dné 4. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 . 85 .
Zlata renta 4%, davka prosta	116 . 35 .
Papirna renta 5%, davka prosta	100 . 50 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	981 . — .
Kreditne akcije, 160 gld.	314 . 50 .
London, 10 funtov strl.	120 . 45 .
Napoleonor (20 fr.)	9 . 57 1/2 .
Cesarski cekini	5 . 66 .
Nemških mark 100	59 . 15 .

Dné 2. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	114 gld. 15 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 . 35 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	— . — .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	155 . — .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	187 . 50 .
Zastavna písma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	95 . — .
Zastavna písma	100 . 75 .
Kreditne srečke, 100 gld.	— . — .
St. Genóis srečke, 40 gld.	67 . — .

Ljubljanske srečke, 20 gld.	25 gld. 25 kr.
Avstr. rudočega križa srečke, 10 gld.	— . — .
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 . 75 .
Salmove srečke, 40 gld.	66 . 25 .
Windischgraezove srečke, 20 gld.	65 . — .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 . 25 .
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2790	— . — .
Akcije južna železnica, 200 gld. sr.	89 . 2 5 .
Papirni rubelj	1 . 20 .
Laških lir 100	46 . 05 .

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odličnih pojavih na dunajski borzi. Svétli písmeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljativjo vred gld. 2 60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego kolikor mož visokega obrestovanja pri najpopolnejši varnosti naloženih glavníc.